

संध्याकाळची वेळ - पावसाची रिपरिप संपून आता चांगलाच कोसळू लागला होता - हातातल्या पिशव्या सांभाळत तिने चावीने घराचं दार उघडलं आणि दिवा लावणार इतक्यात सूर ऐकू आले, 'Happy Birthday to you, Happy Birthday to you, Happy Birthday Dear Radha, Happy Birthday to you!'

केकवरील मेणबत्तीच्या मिणमिणत्या उजेडात चेहरे जरी व्यवस्थित दिसत नसले तरी फक्त आवाजावरून राधाने जमलेल्या सगळ्यांचा अंदाज बांधला होता. वाढदिवसाच्या निमित्ताने का होईना, पण राधाचा राधेय संध्याकाळच्या सगळ्या अपॉईंटमेंट्स रद्द करून आज लवकर घरी आला होता. व्यवसायाने हार्ट सर्जन असल्यामुळे कदाचित हृदयाची गुंतागुंत त्याला अचूक ठाऊक होती. पूर्वा आणि संकेत, लव्हबर्ड्स, याशिवाय त्यांची वेगळी ओळख करून देणे कदाचित चुकीच ठरेल. शाळेत असतानाच एकमेकांच्या प्रेमात पडले आणि योग्य वेळ येताच लग्नाच्या बंधनात अडकले. आज बरा वर्षांनंतर श्लोकचा आवाज ऐकल्यावर कॉलेजमधील आठवणींनी राधा भारावून गेली. दिवे लागूच नयेत असे तिला वाटत असतानाच कुणीतरी स्विच ऑन केले आणि झुंबराच्या त्या लख्ख प्रकाशात आठवणी तशाच विरून गेल्या. राधेय समोरच होता तरीही एका ओळखीच्या आवाजाचा मागोवा घेणारी राधाची नजर खिडकीपाशी उभ्या असलेल्या श्लोककडे गेली. अगदी काल परवाच भेटल्यानंतर आज पुन्हा भेटतोय अशा विश्वासात त्याने तिला 'hi' म्हटले. स्वप्नातून जागे व्हावे तशी स्वतःला सावरत राधा नुसती हसली. राधेयच्या नजरेला नजर ना देताच "मी आलेच हं !" असं म्हणत बेडरूमच्या दिशेने वर निघून गेली.

राधेय या सर्वांना कॉलेजमध्ये एक वर्ष सीनियर होता पण मजा करायला मात्र हे पाचहीजण एकत्र जमायचे. श्लोक तसा खूप कमी बोलायचा. संकेत त्याला गंमतीत म्हणायचा देखील, " अरे काही नाही तर निदान एक श्लोक तरी म्हण." राधा आणि पूर्वा सुद्धा जीवाभावाच्या मैत्रिणी होत्या. बऱ्याच वर्षांनंतर श्लोक परदेशातून भारतात परतला होता. अचानक त्याची पूर्वाशी भेट झाली. तो नाही म्हणत असतानाही पूर्वा त्याला राधाच्या घरी घेऊन आली होती. राधेयला बहूधा त्याचं येणं तितकंसं रुचलं नव्हतं. पूर्वाही आज तशी कमीच बोलत होती. श्लोकला इथे आणून काही चूक तर नाही ना केली अशी शंका तिला सतावत होती. श्लोक मात्र कोपऱ्यातल्या एका खर्चीवर बसून कॉफीटेबलवरील मासिक वाचल्याचा आव आणत होता. खरं तर त्याचंही मन आठवणींचे शंखशिंपले वेचण्यात मग्न झालं होतं.

पावसाचा जोर काही कमी होत नव्हता. बाहेर आता बऱ्यापैकी काळोखही पडला होता. तयार होऊन येण्याकरता वर बेडरूममध्ये गेलेली राधा तशीच ओल्या अंगाने बराच वेळ आरश्यासमोर उभी होती. मनात आठवणींचं वादळ उठलं होतं. अशातच एक वीज कडाडली आणि कॉलेजच्या अँन्युअल डेची पावसाळी रात्र तशीच्या तशी तिच्या डोळ्यासमोर चमकून गेली. राधाने डोळे घट्ट मिटून घेतले.